

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3933/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Слободан Тирић адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Михаило Вучић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 759/17 од 08.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 759/17 од 08.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 278/14 од 26.01.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 2.700 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске Централне банке почев од 01.02.2014. године до исплате, као и да исплати тужиоцу износ од 250 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске Централне банке почев од 16.01.2014. године до исплате, све у року од 15 дана од пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 85.222,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 759/17 од 08.06.2017. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 278/14 од 26.01.2017. године.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

У конкретном случају, побијаном пресудом донетом у другом степену окончан је поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, јер висина спорног новчаног потраживања износи 2.950 евра (у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате), који износ је нижи од законом прописаног цензуса од 3.000 евра (у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије) на дан подношења тужбе, из којих разлога је ревизија туженог морала бити одбачена.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**